

ಆದರೆ ಅವತ್ತಾಕೋ ಗಾಳಿಯ ಆರ್ಭಟ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಮರಳಿನ ದಿಬ್ಬಗಳನ್ನೇ ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೊತ್ತೇದಿಂದತ್ತಲೂ ಗಾಳಿಯ ರಭಸ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮೌರೂ, ಎತ್ತರದ ಮರಳಿನ ದಿಣ್ಣೆಗಳ ಬಳಿ ಒಬ್ಬನೇ ಓಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಮುಂದೆ ಬರಿಯ ಉಸುಕಿನ ಗೋಡೆ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣದಂತಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಉಸಿರಾಡಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಮೈಗೆ ರಾಚುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮರಳಿನ ಕಣಗಳು ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕದಲದೆ ನಿಂತರೆ ಮರಳಿನ ಗುಡ್ಡೆಯೊಳಗೆ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇತ್ತು.

ನಿರ್ವಹವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದ. 8 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬಿಡದೆ ಬೀಸಿತು ಬಿರುಗಾಳಿ. ಇದರಲ್ಲೂ, ಮೌರೂಗೆ ಒಂದೇ ಯೋಚನೆ. ನಾನು ಹಿಂದುಳಿದುಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲ, ಪದಕ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ ಎಂದು. ಗಾಳಿ ನಿಂತು, ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ದಿಗಂತದಂಚೆಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾಗಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಸವಾಲಿನ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಮೌರೂ ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೊಸ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಎದ್ದ ಮೌರೂಗೆ ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಓಟ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿ. 36 ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ಮುಂದಿನ ಹಂತ ತಲುಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಮಯ ಹಾಳುಮಾಡದೆ ಓಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಕಂಡರೆ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನು ಯೋಚಿಸದಿದ್ದ ವಿಷಯವೊಂದಿತ್ತು.

ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ್ದ. ಓಟದ ದಿಕ್ಕೇ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸತತ 4 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಓಡುತ್ತಾ, ಯಾರಾದರೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೇನೋ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಎತ್ತರದ ದಿಬ್ಬವೊಂದನ್ನು ತಲುಪಿದ. ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಕಂಡಿದ್ದು ಮರಳಿನ ಸಮುದ್ರವಷ್ಟೇ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು, ತಾನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದು. ಹೆದರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂಘಟಕರು ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಲು

‘ಮ್ಯಾರಥಾನ್’ ಹಿಂದಿನ ರೋಚಕ ಕಥೆ

ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಓಟದ ಹಿಂದೆ ರೋಚಕ ಕಥೆ ಇದೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ. 490ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರೀಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ‘ಮ್ಯಾರಥಾನ್’ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ನಡುವೆ ಘೋರ ಕಾಳಗ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪೌರಷಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಗ್ರೀಕರು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಕಾದಾಡಿ ತಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ಸೋಲುವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಜಯವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅಥೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ವೈಡಿಪ್ಪಿಡೆಸ್ ಎಂಬ ಸೈನಿಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೇ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ದಣಿದಿದ್ದ ವೈಡಿಪ್ಪಿಡೆಸ್, ಮ್ಯಾರಥಾನ್‌ನಿಂದ ಅಥೆನ್ಸ್‌ವರೆಗಿನ 40 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಓಡುತ್ತಾ ಕ್ರಮಿಸಿ ಶುಭಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಮರಣವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಈ ವೀರನ ಸಾಹಸಗಾಥೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಓಟ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ.

ಬರ್ಲಿನ್, ಬಾಸ್ಲನ್, ಲಂಡನ್, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶ್ವದ ಹಲವೆಡೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮ್ಯಾರಥಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಯೂ 42.200 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಓಡಿ ತಲುಪಬೇಕು. ಅಗಾಧ ಪರಿಶ್ರಮ ಬೇಡುವ ಈ ಓಟವನ್ನು ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಒರೆಗಲ್ಲು ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಈ ಓಟ ಜನರ ಕೈಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕುವ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂತಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೆದ್ದು ಸಾಧಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎತ್ತರ ತಲುಪುವ ಮಹತ್ವರ ಆಸೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಓಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅದೂ ಸಾಲದಾದಾಗ ನೂರಾರು ಮೈಲುಗಳ ಅಲ್ಪಾ ಮ್ಯಾರಥಾನ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಟೈಯಂಥಾನ್, ಸ್ಟಾರ್ಟಾಥಾನ್, ಲಾ ಅಲ್ಪಾ ಮ್ಯಾರಥಾನ್, ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಡೆಸ್ ಸೇಬಲ್ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಪಾ ಮ್ಯಾರಥಾನ್‌ನ ಕವಲುಗಳು.

ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಊಟ, ಮಲಗುವ ಚೀಲ, ಚಾಕು, ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಅವನ ಬಳಿ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಧ ಬಾಟಲಿಯಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಚಿಕ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತುರ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ತಾನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರಿವಾದ ತಕ್ಷಣ ಆದಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದ ಸಹಾಯ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಒದಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಎರಡು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟವು. ಅಂದು ಸಂಜೆ, ಒಂದು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ತೀರಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಬಂತು. ನಿಶ್ರಾಣಗೊಂಡಿದ್ದ ಮೌರೂನಲ್ಲಿ ಆಶಾಕಿರಣ. ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ, ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಯಂತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಚಾಲಕನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಇವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಂದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿರಬಹುದೆಂಬ ಊಹೆಯೂ ಚಾಲಕನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೌರೂ ಪ್ರಯತ್ನ

